



Raluca Ignat

*Capitolele dragostei și căutării
Ești în căutarea fetei pe pământ?*

Dezvoltare personală, vindecare emoțională și maturizare

12 povestiri terapeutice



Editura ATMAN
privește înăuntru...



Raluca Ignat

Cuprins

INTRODUCERE	1
1. VIAȚĂ DUBLĂ	7
2. WORKAHOLICA	17
3. DON JUAN-UL	25
4. EZITARE	39
5. ȘEFA CEA REA	49
6. MANIPULARE	59
7. PROSTITUATA	71
8. UN MEDIC FRUSTRAT	85
9. TRĂIND LA LIMITĂ	95
10. ANTRENORUL	105
11. MISOGINUL	117
12. MINCINOASA	125
EPILOG	131
DESPRE AUTOARE	141



1. Viață dublă

Corina aruncă cearșaful de pe ea și se ridică grăbită. Își adună repejor hainele împrăștiate pe parchet și începe să se îmbrace.

Matei o privește furios.

- Iar mă lași ca pe un fraier și fugi acasă la bărbatu' tău!

- Matei, ce prostii spui? Corina se apropie de el și-l sărută apăsător. Știi că în inima mea tu ai un loc special!

- Și în viața ta, unde sunt? Ce sunt eu pentru tine, Corina?

- Ești... iubitul meu! Cel care mă face să mă simt bine, mă încurajează... Hai să vorbim mâine despre asta! S-a făcut târziu!

- M-am săturat să fiu în umbra lui Doru! Corina, eu nu mai rezist să te împart cu el! Mă distruge gândul că la noapte vei dormi în brațele

lui, în timp ce eu o să miros urmele parfumului tău de pe acest cearșaf!

- Hai iubire, doar am stabilit de la început să nu ne implicăm sentimental!

- Ce am stabilit? Am stabilit că tu o să-ți vezi liniștită de viață, mutându-te dintr-un pat în altul? Am stabilit că o să ne minți pe amândoi?

- Dragul meu, nu te-am mințit niciodată! Știai că sunt căsătorită. Sau cauți motiv de ceartă ca să scapi de mine?

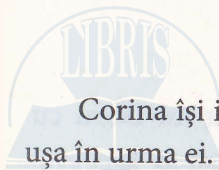
- Nu de ceartă îmi arde acum! Corina, eu te iubesc ca un nebun! Vreau să iei o hotărâre pentru că nu mai pot să trăiesc așa! Ori eu, ori Doru! Vreau să alegi.

Corina rămase cu privirea pierdută și fața ei luă o grimasă tristă.

- Hai, Matei, nu te prosti! Știi că nu pot să aleg între voi. Nu știu cum să te fac să mă înțelegi, pentru că nici eu nu mă pot înțelege! Nu pot să fiu ipocrită, Matei! Vă iubesc pe amândoi! Nu vreau să te pierd!

- Corina, tu te auzi? Cum să ne iubești pe amândoi? Dacă nu vrei să mă pierzi, rămâi aici! Lasă-l în pace pe Doru!

- Dar... nu pot! Nu pot, Matei! Țin mult la Doru.




Corina își ia geanta și aleargă pe scări, trântind ușa în urma ei.

- Gândește-te și ia o decizie! Nu glumesc, Corina! se aude vocea lui Matei, ca un ecou, în urma ei.

„Of, ce să fac acum?” se frământă Corina. Aleargă să prindă autobuzul pentru a ajunge înaintea lui Doru acasă. Nici nu realizează când parcurge cele trei stații. E îngândurată și speriată. Nu se simte în stare să renunțe la niciunul dintre cei doi bărbați.

Doru este soțul ei de mai bine de 10 ani și tatăl copilului său. Se cunosc din adolescență. S-au căsătorit din dragoste. După trei ani a venit băiețelul care le-a umplut casa cu năzdrăvăniile lui. E adevărat că Doru a înșelat-o. A dezamăgit-o și a aruncat-o în brațele lui Matei. Nu l-a putut ierta pe Doru. Atâția ani în care Corina nu a cunoscut decât un singur bărbat, toată tinerețea i-a dedicat-o lui, virginitatea ei și inima i-a oferit-o pe tavă, iar Doru a înșelat-o cu asistenta de la Camera de Gardă.

Doru e medic la Spitalul de Urgențe din oraș. Matei este coleg de birou cu Corina. Sunt ingineri și au aceeași vârstă. Încă de la angajare s-a legat o relație specială între ei. Au descoperit că au foarte multe pasiuni comune, că gândesc la fel și că se potrivesc de minune! Atunci când a



aflat de la Victorița despre aventura lui Doru cu Lili, asistenta, Corina s-a dus răvășită la serviciu. I-a povestit lui Matei experiența și s-a aruncat în brațele sale, privindu-l ca pe un salvator. Nu vedea nicio soluție, nu știa cum să iasă din acea situație. Teamă că și-ar putea crește singură băiatul și privirile acuzatoare ale celor din jur au făcut-o să rămână lângă Doru. Și-a consumat tristețea în brațele primitoare ale lui Matei. Și acum, Matei îi cere să renunțe la Doru! Cum să facă asta?

Ajunge în fața casei sale și deschide poarta. În prag o întâmpină mama sa.

- Pe unde umbli, Corina dragă? Am venit la voi, sun și nu răspunde nimeni! Am intrat în curte și stau în fața ușii!

- Doar te-am rugat să păstrezi cheia de rezervă! Ce să fac, mamă, trebuia să predau un proiect și am rămas peste program! Corina scotocește în geantă și scoate cheile.

- Și mobilul unde îți e? Nu ai văzut că am sunat?

- Mobilul? Corina tresare speriată. Probabil că l-am uitat pe birou! Îl găsesc mâine!

- Dar am sunat acum două ore! Nu erai la birou?



- Îl țin pe silențios, mamă! Hai să intrăm că ai stat destul afară! Vrei un ceai? schimbă ea subiectul cu abilitate.

- Și Georgică, unde e? întrebă bunica despre nepotul ei preferat.

- E la fotbal azi!

Cele două femei intră în bucătărie. Corina pregătește ceaiul, scoțând cu atenție pliculețele de ceai din ambalaje și punând apă în fierbător.

- Ți-e foame, mamă? Vrei să comand o pizza? Am fost destul de ocupată zilele astea și nu am avut când să gătesc!

- Și de ce nu ai sunat, dragă? Nu știi că eu mă plictisesc toată ziua? Veneam la tine și făceam o cratiță cu mâncare! Ce-i dai copilului să mănâce când vine? Și Doru? Vine de la spital, după gardă și îl aștepți cu pizza?

- Lasă, dragă, că pe Doru are cine să-l hrănească la spital! Nu-i duce tu grija! Ultimele cuvinte îi scăpară Corinei fără să vrea. Când mama se uită mirată la ea, scrutând-o cu privirea, realizează impactul vorbelor ei.

- Și cine îl hrănește la spital? Te pomenești că umblă cu vreo asistentă!

- Mamă, ajunge! Mă duc să mă schimb. Vezi tu de ceai te rog!

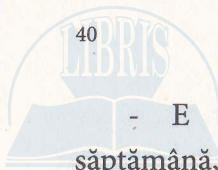


4. Ezitare

Lume multă pe holul spitalului în acea dimineață de 24 decembrie. Maria pășește zgribulită printre ceilalți pacienți și caută cu privirea un loc pe scaun. Se așază pe cel din fața cabinetului de dermatologie. „Pesemne că toți au venit astăzi, ca și mine.”

Pe scaunele din stânga, două doamne aproape și-au pierdut răbdarea. Medicul dermatolog se plimbă grăbit pe holurile spitalului. Acum e în cabinet, peste câteva clipe într-o sală de operație.

- Așteptați tot la domnul doctor?
- Aștept de dimineață! De la 7 sunt aici și nici nu mă bagă în seamă. Mă ignoră complet, parcă se uită prin mine!
- Nesimțire! Toate pilele au intrat în față, dar pe noi nu ne bagă în seamă, se aud vociferând cele două doamne.



- E un șpăgar! Mă cheamă în fiecare săptămână, se uită pe rețetă, îmi zice să o iau în continuare și plec. De fiecare dată îi bag 50 de lei.

- Eu nici măcar nu sunt din București. Am venit tocmai de la Râmnicu Vâlcea. Am și copilul cu mine. Nu am avut cu cine să-l las!

- Păi, merită? Nu merită nimic! Eu nu-i mai dau nimic azi. Aveam pregătit, dar la cât am așteptat...

Maria nu înțelege ce se petrece. Îl cunoscuse pe acest medic cu câțiva ani în urmă. Era renumit în specialitatea lui și i se dusesese vestea că e om sufletist, nu așteaptă banii pacienților. De unde provenea nemulțumirea celor două doamne?

Una dintre ele a reușit să se strecoare în cabinetul doctorului. După câteva minute iese grăbită și, uitând să mai salute, se îndreaptă spre ieșire.

O altă doamnă de vârstă mijlocie, ușor nearanjată, purtând o pereche de bocanci, se așează pe scaunul din dreapta.

Cea din stânga, o doamnă trecută de 50 de ani, continuă să se plângă și să se agite, nemulțumită.

- De la ora 7 aștept, domnișoară! Nu știu ce să mai fac cu petele astea de pe față.

Flutura nervoasă o rețetă.

- Am fost și săptămâna trecută și mi-a zis să-mi dau în continuare cu ce e pe rețeta asta și să vin peste o săptămână la control!

- Dar ce aveți la față? Eu nu văd nimic! exclamă Maria.

- Nu vedeți? Nu se mai vede?

- Nu văd absolut nimic. Fața dumneavoastră e perfect normală!

- Păi da, mi-a dat un tratament și nu se mai vede. De fapt, nu observați dumneavoastră, că nu mă cunoașteți, dar eu știu că pe partea stângă am bube. Am văzut și dimineață, în oglindă.

Maria e uimită de insistența doamnei. Nu prea înțelege ce caută acolo, mai ales că se plânge de faptul că a întârziat la serviciu.

- Doamnă, înseamnă că tratamentul pe care vi l-a dat a fost foarte bun, căci nu aveți absolut nimic pe față!

- Să vedem ce zice, dacă a fost bun sau nu! Am avut o acnee juvenilă. Așa a zis doctorul. Acum e mai bine.

- Aha! Foarte bine. E un medic bun!

- Așa zice toată lumea, că e bun. De asta am venit la el!

- Și de ce spuneți că e șpăgar?